

Обласна алергологічна лікарня в аспекті розвитку спелеотерапії

Полажинець Е.Б., Данко Л.Л.

Солотвинська обласна алергологічна лікарня, Солотвино, Україна

Обласна алергологічна лікарня в с. Солотвино створена постановою Закарпатського облвиконкому 15 серпня 1968 р. та наказом Міністерства охорони здоров'я УРСР від 21 жовтня 1968 р.

На початку було створено експериментальне відділення при Солотвинській дільничній лікарні на 30 ліжок терапевтичного профілю. З часом, з доведенням ефективності лікування, відділення розширювалось,

зміцнювалася його матеріально-технічна база, поступово збільшилось число ліжок до 75, з них 30 ліжок – дитячих.

Відділення складалося з 2 підрозділів, одне з яких знаходилося на поверхні, а інше – розташовувалося в підземних виробках соляної шахти Солотвинського солерудника на глибині 206 м. Досвіду в лікуванні за допомогою даного методу було мало, й лише завдяки роботі створеної науково-медичної ради Закарпатського обласного відділу охорони здоров'я була розроблена і затверджена методика лікування хворих на бронхіальну астму. Вона полягала у наступному: хворих спускали в шахту на глибину 206 м, спочатку проводили 2 пробних (адаптаційних) спусків по 6 год, далі – одnodенна перерва, після якої хворі спускались в шахту на 12 год. Курс лікування тривав 6 тиж, за які хворий знаходився в шахті загалом упродовж 300 год.

Алергологічне відділення було укомплектоване штатом, який пройшов спеціалізовану підготовку на кафедрі госпітальної терапії медичного факультету Ужгородського державного (нині національного) університету та на базі філії Одеського науково-дослідного інституту курортології.

Новим етапом у роботі алергологічного відділення стала організація ОАЛ, лікарня на 60 ліжок в с.м.т. Солотвино. Згідно з рішенням Закарпатського облвиконкому та його наказом від 17 березня 1970 р., алергологічній лікарні було передано будівлю колишнього туберкульозного диспансеру, де лікарня знаходиться дотепер. Підземне відділення на глибині 206 м працювало з 1968 по 1979 р. У 1980 р. відділення перенесли на глибину 300 м, однак воно функціонувало лише 1 рік і було закрито до 1991 р. у зв'язку з аварійною ситуацією на солеруднику. В лютому 1991 р. підземне відділення алергологічної лікарні знову працювало і функціонувало до 2010 р.

У зв'язку із затопленням соляних шахт, з 2010 р. лікування в підземному відділенні лікарні стало неможливим. На даний час основним методом лікування є штучна галоаерозольотерапія (ГАТ).

Останні 7 років в лікарні щорічно проходять лікування 1500–1600 пацієнтів. Курс лікування триває 14 днів. Хворі отримують по 10 процедур штучної ГАТ в поєднанні з фізіотерапевтичними процедурами, інгаляціями та медикаментозною терапією за необхідності.